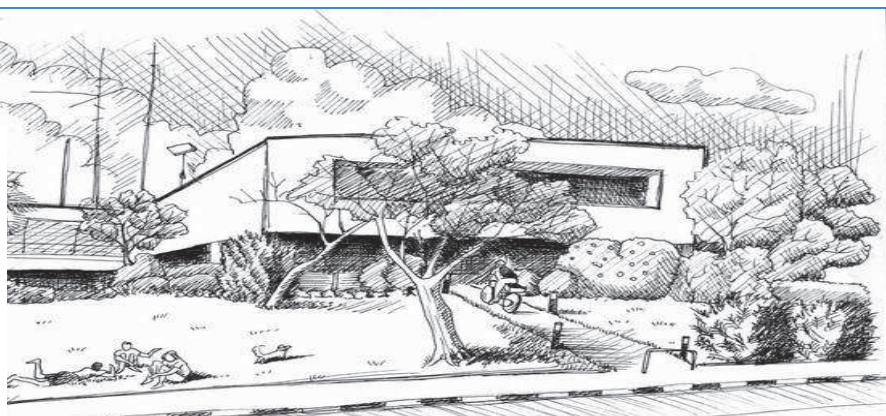
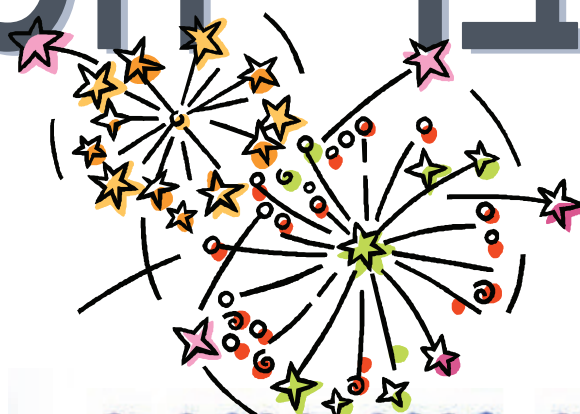

דברי הכפר

**יום עצמאות
שמה !**

גיליון מס. 2303 * ה' באייר תשע"ב * 27 באפריל 2012
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

יום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות איבה – כפר הנשיא

18.10.1948 – 9.6.1923	ליאון לייטמן
25.12.1948 – 14.8.1928	יונתן בולטר
13.6.1967 – 17.2.1923	אריה דביר
12.10.1973 – 18.8.1950	יעקב שרף
19.3.1978 – 15.3.1955	ארנון שוורצמן
16.6.1986 – 28.12.1966	ניל בן-עטר
16.5.1990 – 30.12.1970	שי קלמן
8.2.2002 – 14.6.1976	מורן עמית

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבָנוֹתָיו הַנָּאֲמָנִים וְהָאֲמִיצִים,
חֲזִילֵי צָבָא-הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל,
וְכָל לוחָמֵי הַמַּחְתָּרוֹת וְחֲטִיבוֹת הַלוחָמִים בְּמַעֲרְכוֹת הָעָם,
וְכָל אֲנָשֵׁי קֵהִילוֹת הַמוֹדִיעִין הַבִּטְחוֹן וְהַמְשָׁטָה
אֲשֶׁר חֲרָפוּ נַפְשָׁם בְּמִלְחָמָה עַל תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל,
וְכָל אֵלֶּה שֶׁנִּרְצְחוּ בְּאֶרֶץ וּמְחוּצָה לָהּ בְּיַד מְרַצְחִים מְאָרְגוּנֵי הַטֶּרֶר.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ וְיִאָּבֵל עַל זֵיו הָעֲלומִים
וְחֻמַּדַּת הַגְּבוּרָה וְקִדְשֵׁת הָרָצוֹן וּמִסִּירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעֲרָכָה הַכְּבֵדָה.

יִהְיוּ חֲלָלֵי מַעֲרְכוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנֶּצֶחֶן
חֲתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

מזל-טוב!

זאב ניצן	2.5
דוד ארנברג	
אביב אלמן	
אלה קולמן (נכדה רחמני)	
טל אליאב	
פנינה זאבי	3.5
נפתלי דוארי (נכד)	
עדי בת (נכד פרלסון)	
אביבה אפשטיין	4.5
נמרוד דדוש	
עירא איתם (נכד ארנברג)	
יוגב גולדנר (נכד שרק)	5.5

ימי הולדת

ג'נט פרימוסט	29.4
אורית כהנא	
עידן סמברג (נכד)	
טל מרציאנו (נכד ס. דויס)	
זיו נח זולטי	
ענבר ניר (נכדה)	
רן גינת	30.4
יהב דבולט (נכד)	1.5
גל המרשלג (נכד אנגלסברג)	

ימי נישואין

נירה ומיכי קורן	1.5
אתי ואורי אדלשטיין	2.5
נעמה ואסף סולומון	3.5

פירורי 64

כנראה שעכשיו ממש ערב יום העצמאות ה-64 של מדינת ישראל (ושל קיבוץ כפר הנשיא) יכול כול אחד מאיתנו לעמוד מול המראה לשאול – ולתת לעצמו את התשובה לשאלה ששאלו בזמנו חברי להקת החיפושיות "do you still love me when I'm sixty four? תחשבו על זה...

ימים אחדים לפני שבאויר יעלה ריח המנגלים וקול השיפוד/ סטייק/ קבב/ שישליק ישמע בארצנו, התפנינו ללקט עבורכם מספר פירורים טריים מהתנור, אז כדאי שנתחיל.

אוטובוס הוותיקים שלנו, שמטייל ברחבי ישראל עשה הפעם את דרכו צפונה, אל היישוב **נמרוד** בו קבעה את ביתה **לילך הדר**, שעשתה דרך ארוכה ומרשימה מאז ילדותה ונעוריה בכפר הנשיא. מלבד הנוף המדהים ואירוח כיד המלך, זכו הוותיקים גם לארוחה טעימה ביותר מעשי ידיה של בעלת הבית ושמעו ממנה על החיים במקום והפעילות המגוונת והלא שיגרתי, שהיא פיתחה ומפעילה במקום. באמת שווה ביקור ובהחלט אפשר גם להמליץ למי ששואל על צימרים מיוחדים במקום מיוחד.

עוד מחזור סיים את לימודיו בבית הספר "עמק החולה" בכפר בלום. 14 בוגרים ובוגרות מקרב כוחותינו הגיעו למעמד הזה, כשאת חלקם (ביניהם גם גולן שלנו) היו צריכים לסחוב "סחיבת פצוע" כדי שיגיעו לקו הגמר... בני המחזור שאגב מספרו נ"ה שמחו לעשות נה נה נה (אם אתם מבינים למה אני מתכוון???) בהצגת הסיום המסורתית, למורים שליוו אותם במהלך השנים בבית הספר. קיבלו את ספר המחזור וכמקובל חגגו במסיבת ריקודים עד אור הבוקר. שיהיה להם בהצלחה בהמשך הדרך. האתגרים הגדולים מתחילים רק עכשיו.

בשעה שבני מחזור נ"ה עוד התאושש מה-after party עשו ההורים של בני הכיתות היותר צעירים את דרכם לבית הספר לעוד יום הורים, בו קיבלו דיווח על מעללי ה"התכשיטים" שלהם. לא נרשמו אירועים חריגים...

טקס יום השואה שוב צויין בשני ערבים מרשימים. הראשון בערב יום השואה בחדר האוכל (לשעבר), עליו נטלו פיקוד חברי המכינה בשיתוף מס' כוחות מקומיים. מה שהדהים אותי למשל, הייתה העובדה, שבקרוב כ-30 בנים בנות

שהתקבצו במקרה מכול רחבי הארץ במכינה בכפר הנשיא, יש לפחות 20% שהם בני הדור השלישי לניצולי השואה. כלומר הנושא ממשיך ומפעם בקרבנו, גם כאשר מס' הניצולים הולך ופוחת כטבע הבריאה. למחרת ביום השואה עצמו שוב התכנסנו למרגלות קיר האבן, לזכרם של בני משפחה של חברי כפר הנשיא שניספו בשואה. גם כאן בלטו בני הדור השני והשלישי, שנתנו ביטוי אישי ביותר לנושא השואה. אפשר היה לחוש את הקרבה והכאב, כי שמדובר באנשים ובבני משפחה שאתה מכיר מקרוב.

החבר'ה היותר צעירים בבית הספר "מבוא גליל" באיילת השחר, ציינו את יום השואה, בהצגה שסיפרה על חייו ופעילותו של **יאנוש קורצ'אק**, אותו אגב גילם **אורי שפרונג** שלקח את התפקיד בשיא הרצינות ואף עשה קרחת כדי גם להידמות פיזית לדמות שהוא גילם. אין ספק שדרך ההצגה, הילדים מפנימים את הנושא בצורה הטובה ביותר.

אי אפשר היה שלא לשים לב (וגם להתפעל) מהעבודה הרבה שהשקיעו **ג'קי** וצוות הנוי שלו, בניקוי גיזום וסידור של כול מתחם בית הקברות. עבודה רבה כבר הושקעה במקום ויש עוד הרבה מה לעשות. אני לא רוצה להישמע סרקסטי או ציני, אבל בהחלט אפשר לומר שצוות הנוי הכניס קצת חיים למקום...

פרוייקט נוסף שצוות הנוי קיבל על עצמו, הוא הכנת והשלמת עבודות הגינון בבריכת השחייה, לקראת פתיחתה המחודשת בחג השבועות הקרוב, אם הכול ילך לפי התכנון ולא יהיו שיבושים בלתי צפויים. במקביל הולכת ונשלמת בניית הגדר החדשה סביב מתחם הבריכה ובהחלט כדאי להתחיל להכין את בגדי הים וקרם ההגנה.

השכנות הוותיקות **דיאן ניימרק ואיירין שיין**, זכו כל אחת לביקור מולדת של הבנים **נעם שיין** ו**יגאל ניימרק**. חבל מבחינתם רק שהביקור הפעם הוא קצר ועד שהוא מופיע בפירורים, הבנים כבר בדרך לביתם בחו"ל בחזרה.

לאיירין הייתה סיבה נוספת לשמחה ומסיבה כאשר החתן **שלומי זולטי** שב אט אט לאיתנו, וכבר נראה מדוש על אופניו בשבילי המשק. המשך החלמה מהירה.

לאחר תקופה ארוכה מידי ולא פשוטה (בלשון המעטה) של מערכת החינוך, שנותרה מיותרת מאחראי וממדריכים, מתחילה להירשם התייצבות והתחדשות הרבה בזכות צוות אד-הוק; **דינה / דנה (דינה ברור ודנה במנולקר)** שנרתמו בהתנדבות לטובת הסיפור ועל כך מגיע להן בהחלט "יישר כוח" ותודה גדולה. אין ספק שחזרתה של **איילת מרום** לתפקיד ניהול המערכת, תפקיד אותו

מילאה בהצלחה רק לפני שנים ספורות, נותן תקווה להחזרת עטרה ליושנה. שיהיה לה בהצלחה.

ועוד משהו הקשור במיישרין **לאיילת**. הבן **הראל מרום** עושה את צעדיו הראשונים בתפקידי הפיקוד של צה"ל, כאשר הוא נמצא בקורס מכ"ם של הנדסה קרבית. אנו מחזיקים לו אצבעות שיסיים את הקורס בהצלחה ומבטיחים להתייצב ב"הקשב" מתוח כשזה ייקרה.

כבר דווח בעבר, אבל אף פעם לא מזיק לשבח שוב את העבודה הנהדרת שנעשית במשק הילדים, שחוזר אט אט לחיים חדשים תרתי משמע. הילדים משוגעים על המקום ומתייצבים בשמחה ובלב חפץ כול יום לאחר הלימודים, לעבודה ולטיפול בחיות השונות וגם לרכיבה על הסוסים. הם (הילדים) נהנים מכול רגע, וזה אולי עדיין המקום היחידי, שהם לא תקועים מול מסך כלשהו ונפגשים עם חיות בשר ודם וחברים אמיתיים ולא וירטואליים ברשתות החברתיות. ואפילו רק בשביל זה המאמץ שווה!

אם גם אתם הצטרפתם למחאה החברתית של הקיץ בשנה שעברה (וגם אם לא...) ומחיתם זעמתם על יוקר המחיה ועליית המחירים, אז הנה לכם הצעה שיכולה לעזור ולו חלקית לחיסכון: **פרנקי גליק וקרול לופוב** מזמינות את כולם לבוא לחנות "היד השנייה", בה כבר ניתן למצוא לא מעט פרטי לבוש קייצים, לצד דברים מהחורף האחרון ומגוון גדול של ציוד מטבח ואביזרים. מי אמר טרכטנברג ולא קיבל....

ביום העצמאות נהוג לקיים בית פתוח בבית נשיא המדינה ואילו אצלנו בכפר הנשיא פותח ביום העצמאות **מרקי** את הסטודיו שלו בפני הקהל הרחב. אז רשמו לפניכם יום העצמאות בין השעות 09.00-18.00 בסטודיו של מרקי (לא רחוק מהפארק) להתראות.

לא הרבה דברים טובים (אם בכלל) הגיעו אלינו מלבנון בשנים האחרונות. במסגרת חיפושיו אחרי צילי ג'אז חדשים ומסעירים (מבחינתי לפחות) במרחבי **היו – טיוב**, נתקלתי בחצוצרן לבנוני העונה לשם איברהים מעלוף (Ibrahim malloof) ואני בהחלט יכול להמליץ וכדאי להתחיל בקטע ארוך שנמשך כ-10 דקות, שנקרא לא פחות ולא יותר מאשר – **ביירות**. לא תתאכזבו! מבטיח.

טכסי יום הזכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה בפתח. שוב נעמוד מול הכאב שאין לו סוף, של משפחות הנופלים, ושוב בסופו של אותו יום נעלה את הדגל חזרה לראש התורן ונפתח בחגיגות יום העצמאות. אז שיהיה לכולם חג עצמאות שמח וכמו תמיד: תהיו טובים - ויהיה טוב!

שיעבור לכם הכול ממול,

שבוע טוב שבת שלום ושוב חג שמח.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ

הצפירה

צפירות זיכרון בישראל נשמעו לראשונה בנובמבר 1949 בזמן קיומן של הלוויות חללי קרבות ביוזמתן של מספר מועצות מקומיות בישראל, על פי הדוגמה שהייתה נהוגה בבריטניה באותה העת. דפוס זה אומץ שנה לאחר מכן במסגרת הטקסים הממלכתיים שנערכו לזכר חללי מלחמת העצמאות, ועם קביעתו של יום הזיכרון ב-ד' באייר שולבה צפירת הזיכרון בטקסי יום הזיכרון. בשנת 1953 הוארכה הצפירה ל-3 דקות ואילו בשנת 1958 קיבלה הממשלה את המלצות ועדה שדנה בדבר וקבעה את הצפירה למשך של שתי דקות.^[1] בעבר, בנוסף לצפירה המושמעת בערב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ובבוקרו במהלך טקסי הזיכרון, נהוג היה להשמיע צפירה שלישית לציון תום יום הזיכרון ותחילת יום העצמאות. ביקורת קשה על המעבר החד שגרמה צפירה זו בין תוגת היום לחגיגות העצמאות, הביאה לביטול הנהוג בתחילת שנות ה-80. בשנת 1959 נקבעה צפירת זיכרון גם ביום הזיכרון לשואה ולגבורה.

כיום נהוגות צפירות דומייה במועדים קבועים: ביום הזיכרון לשואה ולגבורה וביום הזיכרון לחללי מערכות ישראל. בערב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל נשמעת צפירה בת דקה אחת, ובבוקר למחרת נשמעת צפירה נוספת בת שתי דקות. ביום הזיכרון לשואה ולגבורה נשמעת צפירה אחת בת שתי דקות. הצופרים המשמיעים את צפירת הזיכרון הם צופרי האזעקה הנפוצים בערים בישראל, והמשמשים גם בעתות מלחמה.

חוק יום הזיכרון לשואה ולגבורה^[2] קובע: "ביום הזיכרון תהא בכל רחבי המדינה דומייה של שתי דקות בהן תשבות כל עבודה ותיפסק כל תנועה בדרכים". כיום מקובל להשמיע את הצפירה בשעה 10:00 בבוקר ולאחריה מתקיימים אירועי זיכרון במקומות שונים ברחבי הארץ.

חוק יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל קובע: "ביום הזיכרון תהא בכל רחבי המדינה דומייה של שתי דקות בהן תשבות כל עבודה ותיפסק כל תנועה בדרכים". הצפירה בליל יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל מושמעת בשעה 20:00, והיא פותחת את טקסי יום הזיכרון ברחבת הכותל המערבי במעמד נשיא מדינת ישראל, הרמטכ"ל ובני המשפחות השכולות.

ביום הזיכרון מושמעת הצפירה בשעה 11:00 בבוקר, בפתיחת טקסי האזכרה הממלכתיים בבתי הקברות הצבאיים.

בישראל היו מספר אירועים שבעקבותיהם הוכרז אבל לאומי חד-פעמי, אבל שכלל גם השמעת צפירת דומייה. שלושה אירועים כאלו היו; ביום הלווייתו של דוד בן-גוריון ראש הממשלה הראשון של מדינת ישראל בחודש חשוון תשל"ד - נובמבר 73, אסון צור הראשון בנובמבר 1982, ורצח יצחק רבין בנובמבר 1995 (לפני תחילת הלוויה). כיום נהוג להשמיע צפירות דומייה מעט ככל האפשר, והשמעתן מחוץ למועדים הקבועים נדירה.

דבר קרה בכפר

בשעה טובה, הגעתי השנה לגיל המופלג – 88.
ליד בתי יש שתי חלקות קטנות, בגודל ממחטה בערך, שבחודשי הקיץ אני משקה.
ליד בתי, על הקיר, מונח צינור, ובקצהו – מחובר ברז שאיתו אני משקה את החלקות הקטנות.
לאיש שהחליף את הברז שלא עולה יותר מ-20-30 ש"ח, בברז הרבה פחות טוב, לאיש השפל הזה, אני אומרת – תתבייש לך - לגנוב מקשישה כזה דבר!!!
אם היית ניגש אלי, ברצון הייתי נותנת לך את ה-20-30 ש"ח כדי לקנות לעצמך חיבור כזה לברז.

רחל אבידור

תודות

תודה מקרב לב לכל הצוות הנפלא מבית יונתן - שטיפלו בי במסירות, מקצועיות, טוב לב וסבלנות וגם בשלו את האוכל המצויין!
מקום חם ונעים לכל הזקוק לאשפוז - אפילו הקצר ביותר.
ברכות ושוב תודה -----

אלזה בן-חנוך

מוקדש באהבה לתמיר ש. שהקדיש לנו שיר ב"דברי הכפר" מבלי לבדוק את הפרטים.

במקום שבו אנו גרים (יהודה [בתוך] עמי [אני] חי)

במקום שבו אנו גרים,
הכול מעשה להטוט,
טיוח, קסם או גם שחיתות?
במקום שבו אנו גרים,
התושבים אנשים טובים,
משפחות, ילדים, צעירים ומבוגרים,
המתעוררים ל"הפתעות" חדשות לבקרים.

במקום שבו אנו גרים,
קוראים על שיוך ושאר עוולות,
מהמקום שבו אנו גרים,
יצאה הקריאה למיצוי הזכויות.

במקום שבו אנו גרים,
מתרחשים הרבה דברים.
במקום שבו אנו גרים,
נוף יפה נשקף מהבתים.
במקום שבו אנו גרים,
השלג צח,
אך רק בחרמון שבפתחנו מונח.

במקום שבו אנו גרים,
הגגות דולפים, והטחב גדל.
במקום שבו אנו גרים,
כל יום מתגלה עוד מחדל.
במקום שבו אנו גרים,
אין לחץ מים,
ותקלות תקשורת כל יומיים.
במקום שבו אנו גרים,
גובים כספים ולא מקיימים חוזים.
במקום שבו אנו גרים,
מתנים התניות שאסורות להיות.
במקום שבו אנו גרים,
גובים מיסים בשיטת התורכים.

במקום שבו אנו גרים,
בזויים חייהם של הדיירים.
אין תושב שלא קולל,
ואין כבוד שלא חולל,
במועד לא תוקנה תקלה,
ומרוב מחדלים השמענו זעקה.

במקום שבו אנו גרים,
הבטחות ניתנו לאין סוף,
ובטיחות אין מי שיאכוף.
במקום שבו אנו גרים,
אחריות היא מצרך נדיר.
במקום שבו אנו גרים,
אזובים צומחים מהקיר.
אין מלך, דין ודיין,
ובריכת השקיה אינה מי מעיין.

משפחות מתושבי ההרחבה

קוראינו כותבים:

ב"דברי" האחרון הופיעה תמצית של מאמר בשם: "אירופה שבקה חיים לכל חי באושוויץ".

מבלי להתייחס בפרוט יתר לתוכנו האינטלקטואלי השטחי, הרדוד והפוסל במומו – הרי בתוך חלקים הולכים וגדלים של האוכלוסיה היהודית אצלנו קיימים טמטום, בערות, קיצוניות דתית, חוסר סובלנות וחוסר רצון לעבוד ולהתפרנס – זהו מאמר גזעני ומתועב הנוטף שנאה וארס וקריאתו מעוררת חלחלה וגועל. מי שמסוגל לכתוב דברי שטנה שכאלה (שהם גם דברי הבל מוחלטים) מוטב שיכתוב אותם בכתב עת אחר ("דר שטירמר" לדוגמא).

אילן המאירי

אירופה שבקה חיים-----

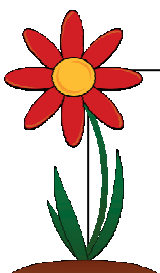
הסתובבתי יום שלם ללא מנוחה ובסוף החלטתי שהחובה להגיב למי שהכניס את הכתבה שהופיע ב"דברי הכפר" שקיבלנו ביום השואה, עולה על הרצון לא להטיל צל על החג הקרב יום העצמאות למדינתנו.

בכתבה הנוראה הזאת, היכניס המחבר דברי הסתה נגד עשרים מליון אנשים חפים מפשע, תחת מסווה של מכה על חת על פשעי הנצים ושותפיהם האירופים. אני לא יודע איך הכתב העברי סובל את דבריו ולפי דעתי יש מקום לבדוק את מי שתרגם אותם לשפתנו, כי הסתה גזענית מוגדרת כפשע פלילי גם אצלנו.

יש שני עמים המוגדרים כשמיים ונגע האנטשמיות פוגע בשניהם. עלינו לזכור מי נתן לנו חסות, כאשר במשך מאות שנים נרדפנו ונטבחנו בארצות אירופה, ומי שמר גחלת התרבות המערבית עד שעמי אירופה היו בשלים לקבלו. ובו בזמן טבחו גם בהם. יחד עם זאת, אף אחד מאיתנו לא נקי מאשם. בכל עם יש פשע ורשעות שהשתיקה יפה להם. גם בקרבנו אנשים שהיינו רוצים להקיא מתוכנו. ועלינו לקוות שעמי העולם לא יראו אותם כדגם של כלל העם, כפי שמחבר הכתבה מרשה לעצמו להגדיר אומות האיסלם.

חג שמח

דוד קולט

נזכור

ט	בניסן תשס"ב	21.3.02	אנגה סגל
יג	בניסן תש"ם	30.3.80	גב' לילי מריאנובסקי

שֵׁי כָּת הַנוֹעַר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

המוסר וההשכל...

לוחם צעיר מ"גולני" שזה מקרוב השתחרר
ארז תרמיל ונסע ללונדון לבדוק האמנם כדברי המשורר
היאווש שם נוח הרבה יותר...

יום אחד כשטייל לתומו בגן החיות
שמע לפתע צווחת נערה מכיוון גוב האריות
ליש בעל רעמה ושיניים מחודדות
אחז בנערה הצווחת באימה ורגליים רועדות.

מאחר ואיש מבין כול הבריות
שסובבו באותה העת בגן החיות
לא עשה דבר לשמע הבכי והזעקות
הבין בחורינו מיד את הפסוק "להיות או לא להיות"
אל הכלוב שם פעמיו
חבט נמרצות באריה ושלף את הנערה מבין מלתעותיו
בעוד הקהל שמסביב לצעיר הודה והריע
ניגש אליו עיתונאי גוף ומזיע
והציע לו לעשות כתבה
שתספר לעולם על מעשה הגבורה
ומכיסו אף שלף בזריזות מצלמה
כיון שתמונה אחת שווה ממילים פי כמה וכמה

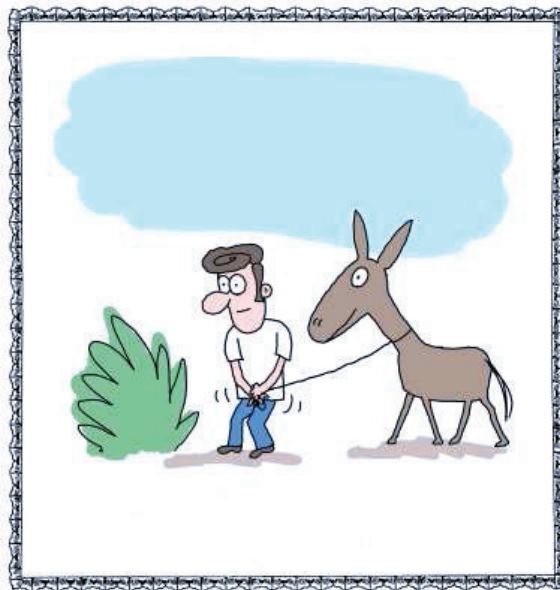
התעניין מאוד העיתונאי החרוץ
איך העז הבחור מול סכנת החיים כך לרוץ
רק כדי לחלץ נערה אותה הוא לא מכיר
ושכמוה יש עוד אלפים ברחבי העיר
השיב הבחור: ככה זה אצלינו בישראל
קודם אתה עושה מה שצריך ורק אחר כך שואל
ככה מלמדים בצה"ל בתורת הלחימה
דבר ראשון הוא דבקות במשימה!

אמר הכתב בעודו עושה את דרכו אל המערכת
 אדאג שתקבל עותק מהעיתון למזכרת
 ואכן למחרת עם אור ראשון
 התייצב בחדרו של הגולנצ'יק במלון
 שליח ובידו עיתון
 הביט בחורינו בכותרת וחשכו עיניו
 מתחת לתמונתו החובטת באריה כך נכתב:
 לוחם קומנדו ישראלי אימתני ומפחיד
 גזל מפיו של "פליט" מאפריקה את מזונו היחיד...

לסיפור הזה יש כמובן מוסר השכל:
 הדברים נראים אחרת כשאתה מישראל
 שום נימוק והסבר הגיוני לא יעזור
 כשהעולם מעדיף - תסלחו לי - להתנהג כמו חמור...

אבי

רק בארץ הלהפך / יאיר לפיד

אם אתה שמאלני, זה רק כי אתה "בינינו, לא מת על הערבים האלה ובדיוק בגלל זה אני רוצה להיפרד מהם". אם אתה ימני, לעומת זאת, אתה ביחסים כל כך טובים השכנים הערבים שלך שאחמד היה אורח הכבוד בבר-מצווה של יונתן.

רק בארץ הלהפך ראש הממשלה מקווה שסגנו יעדכן אותו על המגעים המדיניים.

רק בארץ הלהפך הסתדרות העובדים פיטרה יותר פועלים מבכל משק אחר.

רק בארץ הלהפך הצבא צריך לפרק בסיס באמצע התנחלות מפני שנמאס לו להתגונן מפני המתיישבים שעליהם הוא בא להגן.

רק בארץ הלהפך לצעיר בן 18 קל יותר להיכנס לעזה ביום חמישי, מאשר למועדון טראנס ביום שישי. בלהפך-לנד אפילו לא בטוח מה משניהם יותר מסוכן.

רק בארץ הלהפך הממשלה מוקמת ברוב קולות של האופוזיציה (וסליחה שאין לי משהו מצחיק להוסיף, זה פשוט מספיק מצחיק גם ככה).

רק בארץ הלהפך הערוץ הציבורי משדר בפריים-טיים משחקי כדורסל, בזמן שהערוץ המסחרי מחויב לתוכניות מורשת. ורק בה, בכל העולם כולו, שידור מעיר הבירה (שהיא גם העיר הגדולה במדינה) יכול להירשם מבחינה חוקית כ"שידור מהפריפריה". אם עירו של דוד המלך פריפריה, מה תגיד גדרה?

רק בארץ הלהפך מוזיקה מזרחית היא שיר שאהוד מנור כתב וצביקה פיק הלחין.

רק בארץ הלהפך הטלפון היחיד שבטוח תענה לו הוא מ"שיחה לא מזוהה" (ורק פה מחליטים לקרוא למכשיר החדש "הדור השלישי", למרות שהדור השני זה לשואה).

רק בארץ הלהפך משטרת ההגירה מגרשת כל יום עובדים זרים ורשות ההגירה מכניסה כל יום חדשים (ורק בה ההסבר לכך שמביאים פועלים מתאילנד הוא שיש אבטלה).

רק בארץ הלהפך החוקים הם דתיים ופסקי ההלכה מדיניים, רבנים שלא מתגייסים לצבא מכריזים על מלחמות, והיחידים שעוד מדברים על שלום הם הגנרלים.

רק בארץ הלהפך המדינה מממנת עבודות תשתית ליישובים בלתי חוקיים שהיא התחייבה להוריד מהשטח ואחר כך מכחישה את עצם קיומם.

רק בארץ הלהפך חקירת משטרה היא התחלה של קריירה פוליטית, כתב אישום משפר את סיכוייך במרכז ואם תפסו אותך על-חם זה סימן שרודפים אותך ואסור לך להסיר את חסינותך. בארץ הלהפך העובדות לא חשובות, תמיד יהיה מותר לך להגיד את ההפך ותמיד יהיה מישהו שיאמין.

רק בארץ הלהפך יש חמישה מיניסטרים בחתונה של פנינה רוזנבלום ואף אחד באזכרה של גולדה.

רק בארץ הלהפך אפשר למצוא בהנהגת המדינה אנשים שקוראים לעצמם בוגי, ביבי ובוז', ורק ברהט מסתובב עדיין איזה ילד בדואי שקוראים לו מנחם בגין.

רק בארץ הלהפך החיקויים יותר מפורסמים מהמקור (וגם יותר הגיוניים).

רק בארץ הלהפך הממשלה מקצצת מאות-מיליונים מאמהות חד הוריות בזמן שחברה ציבורית מזרימה 1.4 מיליארד שקל למימון שידורי לוויין מוזלים של "משפחה בהפרעה".

רק בארץ הלהפך הרוב השקט שמשלם מיסים ועושה מילואים- הוא המיעוט.

רק בארץ הלהפך שרת החינוך והתרבות קופצת לחבק את הספורטאי שזכה במדליה ושולחת מברק מנומס לחתן פרס נובל.

רק בארץ הלהפך כל כך הרבה אנשים מתכוונים לטוב, ובסוף קורה בדיוק להיפך. רק פה (ארץ הלהפך= שם קוד למדינת ישראל) לכל אחד יש גרסה אחרת לגמרי לאיך צריך לאהוב את המדינה. חיפשתי בשבעים אומות ובשבעים לשונות, אבל רק בארץ הלהפך יכול להתפתח ביטוי כמו "הפוך על הפוך".

הכוונה, למי שהתבלבל, שאם אתה ממש מתכוון למשהו, סימן שאתה לא מתכוון לו באמת. או שאתה מתכוון, וזה תמיד יוצא להיפך.

דגל ישראל

כפליו הרבים של הדגל
מעידים על גיל המדינה
ועל אורח חייה מאז הקמתה.
ביום חג –

הוא מונף וצבעיו זוהרים בלבן וכחול
בוהק וזוהר וברור מה הוא אומר.
בימי פורענות –

הדגל שלנו מתנופף ומכה בעצבנות.
והוא כמו במשב רוח וסופת חול
נותן להבין שהוא כל יכול.

בימי זיכרון –

הדגל מנמיך בתורן. אמנם בגאון.
מתאמץ להתיישר, לא להתקפל ולא לוותר...
ויש ימים של התגשמות של התקוות –

הדגל שלנו מתנוסס ומתמר
כמו דולק באור נגוהות
ולא נראות בו כלל הצלקות.

וכל הורה וכל ילד שמח וצוהל
ונושא אותו ביד וגם ברכב –
את דגל ישראל.

מלכה גנני – מתוך ספרה: " יפות החמניות בשדות ".

יום עצמאות
שמה !

יזכור

ליאון לייטמן

גורזי לייז • טייס חיל האויר • נפל במלחמת השחרור

יונתן בולטר

מחל הבונים אנגליה • נפל במשטר הירדן

ניל בן-עמר

כיתת היוכל • נפל בעת מילוי תפקידו

אריה דביר

נפל ברמת הגולן במלחמת ששת הימים

יעקב שרף

גרעין נחל הגליל • נפל במלחמת יום הכיפורים

שי קלמן

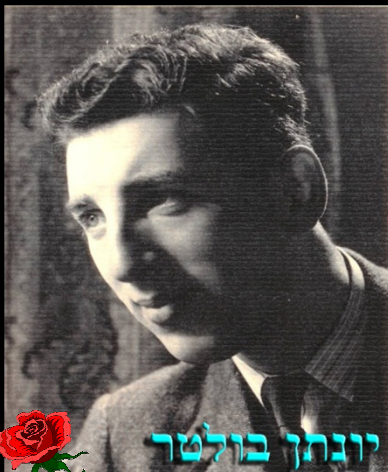
כיתת ארבל • נפל בעת מילוי תפקידו

מורן עמית

כיתת סיני • נרצחה בידי מחבלים בירושלים

ארנון שוורצמן

כיתת סנונית • נפל במבצע ליטאני

יונתן בולטר

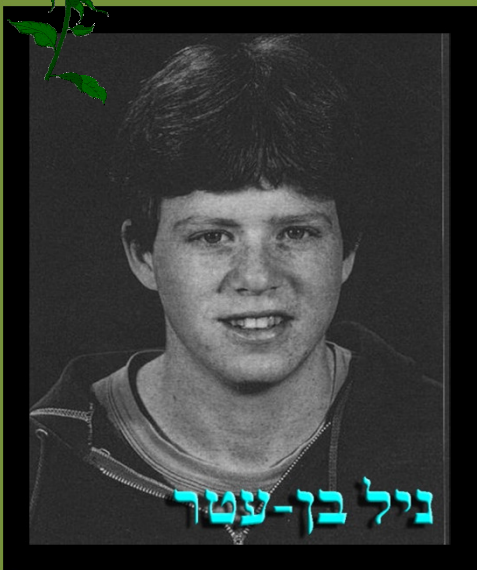

לאון לייטמן

אריה דביר

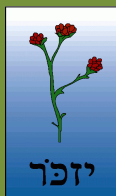
ניל בן-עמר

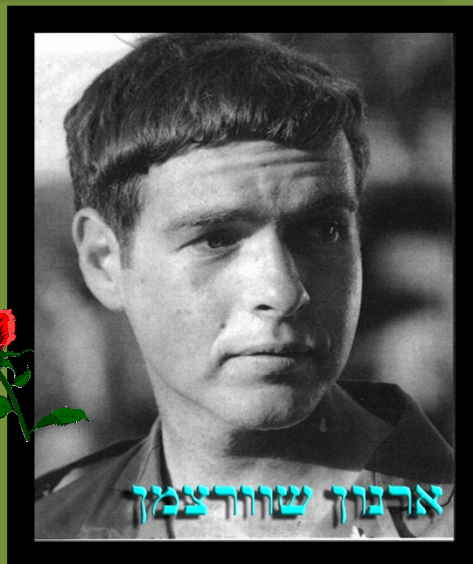
יעקב שרה

מורדך עמית

שיר קלמן

ארנון שורדעמן

יזכור

Village Voices 27.04.12

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #17

MEMORIAL DAY - YIZKOR AM YISRAEL

In memory of those who fell in the service of their country or terrorist attacks:

Leon Lightman	09.06.23 - 18.10.48
Jonathan Bolter	14.08.28 - 25.12.48
Aryeh Dvir	17.02.23 - 13.06.67
Yaacov Sherf	18.08.50 - 12.10.73
Arnon Schwartzman	15.03.55 - 19.03.78
Neal Ben-Atar	28.12.66 - 16.06.86
Shai Kelman	30.12.70 - 16.05.90
Moranne Amit	14.06.76 - 08.02.02

Village News: This is Israel's 64th anniversary - Independence Day. It also marks KH's 64th anniversary (though we do celebrate officially in July). And now we can sing those most famous of words: "...Will you still love me, when I'm 64?"

Before the smell of the BBQ's becomes all pervasive, it's worth looking at all the old B & W pictures of KH - what was once upon a time a barren hill (as was the hill of our nearest and dearest neighbors) is now a blooming and thriving community. Now the hamburgers, shishlik, kabob, steak and chicken wings can be put on to slow roast and savored slowly during the afternoon while we contemplate our accomplishments

This week our seniors took a field trip up to Nimrod, where Lilach Hadar Ashtar resides. She's come a long way since she grew up on KH. She put out a magnificent spread of home made foods, facing the Hula Valley from the north east, and explained what life was like there in the heights. It's worth the visit and there are rooms to be had for the weekend if anyone is interested.

There will be 14 graduates from the regional high school this year and they have officially finished their studies even though they haven't yet sat all the matrics. They had their traditional end of the year show, in which some of them took part and others did not. Then they received their high school year books and finished the evening with a party that lasted almost all night long.

Whilst the 12th graders recuperated from their partying, parents of non-graduating youngsters made their way to school for another round of parent-teacher conferences. We haven't heard anything bad about that experience yet.

Holocaust Day was commemorated with two distinct observances. One was on 'the evening of' in the dining hall. The pre-army group, with help from locals, made an impressive evening of it. About 30 youngsters from outside pre-army groups came here too and about 20% of them are third generation to survivors. The topic is still very close to us despite the fact that the numbers of survivors lessens with each passing year.

The grade schoolers put on a play for Holocaust day which told about the life and work of Janusz Korczak (Henryk Goldszmit). Ori Sprung took the part of the good doctor himself, and took it so seriously that he shaved his head in order to look more like the famous man. Putting on a play is one of the best ways to encounter and internalize a subject.

Jacky and his team of gardeners did a lot of work trimming bushes and trees on the way to the cemetery.

Another of the gardening projects is the trimming of trees and bushes by the pool and replanting the lawn. The new fence surrounding the pool area should be completed this week, including new gates where needed.

Neighbors Diane Nymark and Irene Schein were both treated to a visit by their son's: Yigal and his wife, and Noam. Pity it's such a short visit: by the time we notice they're here, they'll be on their way home again.

Irene is also happy that son-in-law, Shlomi Zolti, is making a recovery. We saw him pedalling along the paths and, slow as it may be, know he will have a complete recovery.

After a long period whereby the Education Committee barely functioned and remained without councillors for the adolescents, things finally seem to be settling down. Dina & Donna (Dina Broer and Donna Bamnulkar) volunteered to take on the quest and we wish them well. Ayelet Merom has stepped into the office of Education Manager - a job which she has done in the past. We wish her well and hope to see changes that concur with parents wishes.

Ayelet's son, Harel, is now making his way in the army and doing a corporals course in the Engineering Corps. We wish him success and hope to hear more about his trajectory.

The childrens farm is really worth a visit. Since Micki Koren took it over with the children, it has become a focal point for loads of activities. Now, with two new foals, it's a 'must see'. It's also one of the few places that the children aren't sitting opposite a screen and watching something but instead, actively taking part. Life is not lived virtually!

Remember the social protects of last summer? Whether you took part, or not, Franki Glick and Carol Lupov have a suggestion: come along to the second hand shop and search for summer clothes or things you may need for your home. This is all in keeping with the Trachtenberg Committee recommendations...!

Traditionally the President's Residence is open to the public on Independence Day. Here Marki Marcuson is opening his studio to the public between the hours of 9:00 - 18:00. Go along towards the part and have a peek in....

Not too many good things have come our way via Lebanon during the last 20 or so years. But, while looking for Jazz music on YouTube I came across a Lebanese, Ibrahim Maloof, who is a trumpeter. He's got a 10 minute piece called 'Beirut' that's really worth listening to.

Memorial Day ceremonies are just starting off on Wednesday evening. We have a list of our own, not to mention all the beautiful music that is playing over the radio during the few day previous and until starting Independence celebrations. So we go from half mast to full mast within 24 hours.

We do have what to cerebrate after 64 years, despite the world's wish to turn us into the only international topic worthy of denigration.

Have a great weekend and enjoy the fine weather.

The Rosenkrantz family

Commemorations:

21.03.02	Inge Segel	בניסן תשס"ב	ט'
30.03.80	Mrs. Lily Marianovski	בניסן תש"ם	י"ג

Birthdays:

29.04	Jeanette Primost Orit (Cohen) Kahane Idan Samberg (grandson) Tal Marciano (S.Davis grandson) Ziv Noah Zolti Inbar Nir (granddaughter)	30.04	Ran Ginat
01.05	Yahel Davolt (grandson) Gal Hamershlag (Engelsberg g/son)	02.05	Zeev Nitzan David Ehrenberg Aviv Ellman Ella Colman (Rachmani g/daughter) Tal Eliev
03.05	Pnina Zeevi Naphtali Doari Adi Bat (Pearlson grandson)	04.05	Aviva Epstein Nimrod Dadush Ira Eitam (Ehrenberg grandson)
		05.05	Yogev Goldner (Sharkey grandson)

Anniversaries:

01.05	Nira & Micki Koren
02.05	Etti & Uri Edelstein
03.05	Naama & Asaf Solomon

Sirens

Sirens were first used by several local council during the funeral Memorial services in 1949. This was actually a copy of the type of service that was performed by the British during this same period. A year later this form was adopted for the National commemoration services as well as the solidification of the date for Memorial Day (preceeding Independence Day).

In 1953 the siren sounding was officially standardized at 3 minutes but in 1958 the Shadna Committee recommended cutting the siren to 2 minutes and this was accepted by the government. In 1959 it was also decided to add the siren to the commemoration of Holocaust Day as well.

In the past sirens were sounded three times: at the memorial ceremony on the eve of Memorial Day, during mid morning of the day itself and again to close the ceremony and begin the Independence Day celebration. But people were upset by the quick changeover from commemoration to celebration and in the early 1980's this last siren was removed.

Today the sirens are sounded alike during both Holocaust day and Memorial Day (1 week apart). On Memorial evening the siren is sounded for one minute only and during mid morning for 2 minutes. For Holocaust Day the siren is 2 minutes on both. The sirens are standard civilian emergency sirens which are posted in every city in Israel.

The law for Holocaust Day clearly states that when the siren is sounded "all work must cease and all cars must stop". Today the siren is sounded at 10:00 and then people go to various memorial services around the country.

The law for Memorial Day is the same: at 11:00, after a 2 minutes siren during which "all work must cease and all cars must stop", people go off to memorial services. The evening starting Memorial Day the siren is sounded at 20:00 and the ceremony is officially opened at the Western Wall, with the President of Israel, the Chief of Staff and families of the fallen.

In Israel there were a number of incidents that were labelled as National Tragedies for which sirens were sounded: (what turned out to be David Ben-Gurion's birthday) the cease fire of the Yom Kippur War - November 1973, the Zur tragedy - November 1982 and again at the assassination of Yitzhak Rabin - November 1995 (just before the funeral).

Today sirens are used as little as possible outside of national Memorial services.

NOTICES

Thanks

Thanks to the entire staff of Beit Yonatan, who took care of me with such devotion during my recuperation. Even the food was great! It is a warm and welcoming place for anyone in need of it's services. Thanks once again.

Ilse Ben-Chanoch

Something is Happening to Our Village

There are two small plots of garden outside my house, each about the size of a small handkerchief. At the advanced age of 88 I just manage to look after my garden and enjoy it.

By the side of the door, near the wall, there is a water pipe with a tap, that I use to water the garden.

The tap cost between 20-30 NIS, but it serves my purpose.

To the person(s) who took my tap and left one far inferior, I say: You should be ashamed of yourself, taking something so trivial from someone my age! If you really had need of my tap, you should have come to me and I would have given you the money to purchase your own...but to take mine????

Rachel Avidor

INDEPENDENCE DAY CELEBRATIONS TIME TABLE

Memorial Service

Tues. 24.04.12 at 20:00 of the lawn of the dining hall

Wed. 25.04.12 - Memorial Day - Ceremony at 11:00 in the cemetery.

Wed. 25.04.12 - End of Memorial Day - 20:00 on the lawn of the dining hall.

Independence Day

Wed. 25.04.12 - 20:10 Opening Ceremony

Afterward the dining hall will be open as a 'coffee-house' with games for the everyone.

Wed. 25.04.12 - 20:30 Annual Recognition Ceremony

Wed. 25.04.12 - 21:00 - ZUMBA !

Wed. 25.04.12 - 22:15 - Fireworks Display → Israeli Disco

The PUB will open at midnight !

Thurs. 26.04.12 - 11:00 - Childrens Farm - 'Mangliada Happening'

We supply the BBQ's, felafel from Yichya (The Bedoin kitchen), herbal tee, black coffee, horseback riding, mud slide and much more. All you need to do is bring the meat and salads and a sense of fun. Please leave dogs at home !!!

Have a happy holiday!

The Holiday Committee